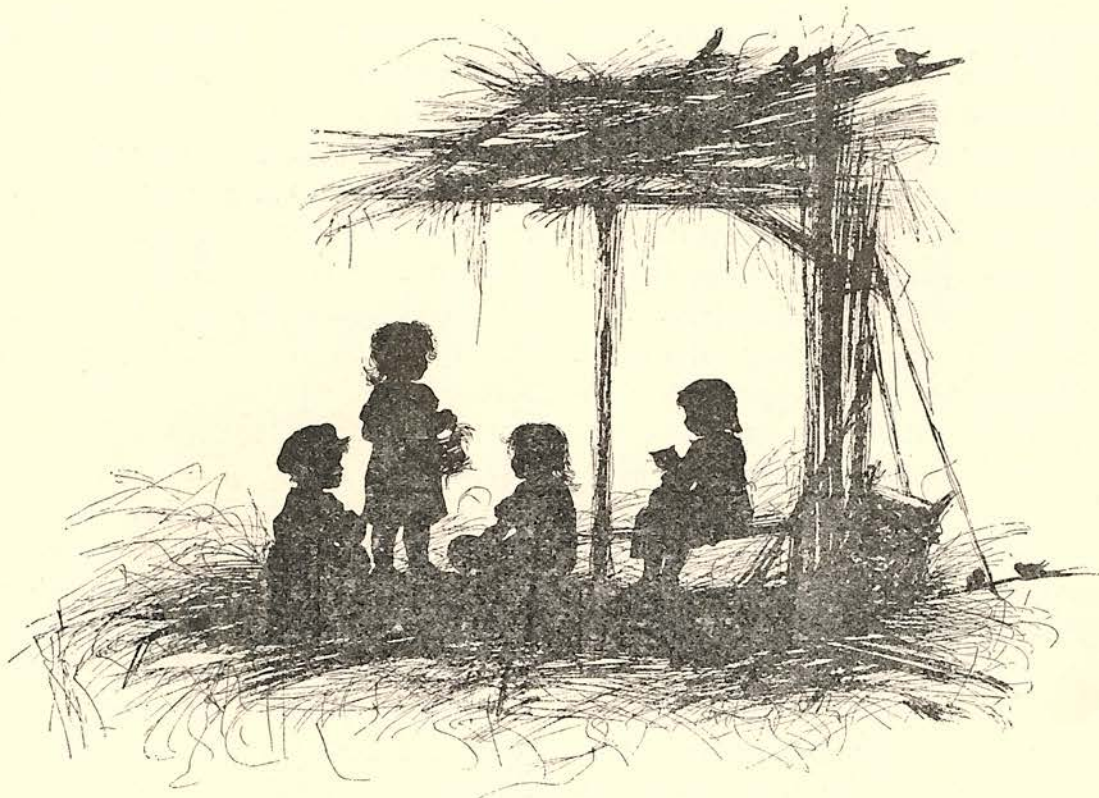

двата гълъби, които всичкото врѣме седѣли всичко, което трѣбвало да говори и той иска-
на раменетѣ му и му бърборѣли на ухото залъ всичкитѣ молитви безпогрѣшно.

На слънчице.

(По И. Суриковъ).

Картина отъ Г-жа Елизавета Бѣмъ.

Отъ день на день сѣ по-топло
Слънчицето грѣе,
Отъ день на день по-радостно
Небето свѣтлѣе.

Ей намѣтнала земята
Най-скжпи прѣмѣни
И дѣчица заиграли
Весели, засмѣни.

Скачатъ, пѣятъ на слънчице
Катъ птички игриви —
Нищо вечъ ги не задържа
Въ стаи задушливи.

Ранъ Босилекъ.